29/12/2020

На Рождество Христово митрополит Киприан възглави празничната св. Литургия в Катедралния храм “Св. Николай Мирликийски”

На Рождество Христово, Негово Високопреосвещенство Старозагорският митрополит Киприан възглави светата Златоустова литургия в Катедралния храм „Св. Николай“ в Стара Загора. Хиляди вярващи взеха молитвено участие в нея чрез живото й излъчване в социалната мрежа Facebook.

В края на службата от църковния амвон владиката прочете Патриаршеското и Синодално послание за празника, в което се казва, че „живеем в свят изпълнен с болка и страдание, който всекидневно е раздиран от междуособни борби и противоречия и все повече се задъхва в своето отчаяние поради самоволното си отдалечаване от своя любящ Творец. Свят сътворен от Бога в изява на Неговата любов, който е паднал в греха на

богоотстъпничеството, но е бил изкупен от своя Творец и предназначен за спасение, за освещаване и преображение: във възвестените ни чрез боговидеца „ново небе и нова земя“ (Откр. 21:1). На същия този свят, който нерядко забравя, че целият е обгърнат от Божията любов и че е призван към богообщение и богоуподобяване, днес, в деня на най-категоричната изява на тази Божия любов, ние, верните на Христовия завет с човечеството, трябва отново да припомним, че „Бог стана човек, за да може човекът да стане бог“ (св. Атанасий Велики) – а това е нещо, което можем да направим единствено уподобявайки се на Бога и на Неговата безкрайна и безкористна любов към нас. Защото „по това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си“ (Йоан. 13:35). Денят на Христовото Рождество е ден на светлина и радост, на надежда и упование, ден за осъзнаване на най-висшето и последно предназначение на човека: да стане бог по благодат. Ден, в който макар и все така заобиколени от болката, страданието и смъртта, ние с вяра, непосрамена надежда и богопросветен ум прославяме живота.“

След това архиереят акцентира и посланието си за днешния ден, а именно, че „отново осъзнаваме жертвата на Спасителя и преоткриваме за пореден път че „ Бог е любов“ /1Йоан4:8/, а ние Негови чада. Той ни е извикал от небитието с любов и надежда, и като наш Отец ги е вложил и в нас. Чувства, на които трябва да даваме простор в духовните си сърца винаги и особено сега, когато целият човешки род, всички братя и сестри страдат от коварната епидемия. Борбата с Ковид-19 продължава интензивно вече месеци. Между болката и несигурността търсим спасение за здравето и живота си. Правителства, здравни служители и доброволци участват в борбата с болестта, а в сърцата на всички ни се води друга, невидима битка – тази между надеждата и отчаянието. Рождество Христово свидетелства вече над две хиляди години за тържеството на надеждата, на сбъднатата надежда. И ако честваме този прекрасен празник с вяра, то нека не забравяме, че нашата християнска надежда никога не посрамя. Тя е жива, вечно жива и дейна. Тя е, която дава живот на всяко добро начало, сили за преодоляване на трудности и препятствия, пламък на вярата, когато изнемогваме. Раждането на Спасителя е постоянният празник на надеждата, даващ плът и живец на сърцата ни. В тази надежда, в духа на празника е нужно да загърбим всяко отчаяние, крепко да се молим и подкрепяме всички страдащи, правителството, лекарите и държавните структури в нелеката им борба.“

На 26 декември (събота) /Събор на Пресвета Богородица/ митрополит Киприан ще отслужи Утреня и св. Златоустова литургия в храм „Св.

Въведение Богородично“ – гр. Стара Загора, а на 27 декември (неделя) /Стефановден/ е последната архиерейска литургия за годината в храм-паметник „Рождество Христово“ при Шипченски манастир, гр. Шипка. Началото на богослуженията е в 09:30 часа. В тях по традиция участва и хорът при Катедралния храм „Св. Николай“, гр. Стара Загора, с диригент Мария Колева.

— bg-patriarshia.bg